

ת"פ 33570/12/10 - מדינת ישראל נגד יהודה אסאייג

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 33570-12-10 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ'
אסאייג(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יהודה אסאייג

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון. ביום 26.10.15 גזר בית המשפט את דינו של הנאשם ובין היתר הוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ונקבע כי יוחל בביצוען, ביום 24.11.15.

2. ביום 18.11.15 הגיש ב"כ הנאשם בקשה להורות על דחיית ריצוי עבודות השירות למשך 90 ימים. בנימוקי הבקשה ציין ב"כ הנאשם כי ביום 28.10.15 נעצר הנאשם בגין תיק אחר ועל כן ימנע ממנו מלהחל בריצוי עבודות השירות במועדן.

3. בתגובה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה, ביום 22.11.15 צוין כי ביום 10.11.15 הוגש נגד הנאשם, כתב אישום, בת"פ 23530-11-15 (מחוזי מרכז) המייחס לו עבירה של הובלה ונשיאה של נשק שלא כדין (להלן: "**כתב האישום**"). בד בבד עם כך הוגשה בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ונכון למועד הגשת התגובה, היה הנאשם מצוי במעצר עד להחלטה אחרת.

ב"כ המאשימה עתרה לבית המשפט לעשות שימוש בסמכותו בהתאם לסעיף 51(א2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ולהורות לממונה על עבודות השירות לפרט את עמדתו באשר לביצוע עבודות השירות, על ידי הנאשם, נוכח הגשת כתב האישום ומהותו.

4. בהחלטתו מיום 22.11.15, נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ הנאשם והורה על עיכוב ביצוע עבודות השירות עד ליום 10.1.16.

עתירתה הנוספת של ב"כ המאשימה נדחתה, מבלי להידרש לה לגופה, מחמת הגשתה על ידי המאשימה בהיעדר סמכות.

5. ביום 23.11.15 הוגשה בקשת הממונה על עבודות השירות מכוח סמכותו לפי סעיף 51(א2) לחוק (להלן: "**הבקשה**"). על פיה עתר להורות על שינוי גזר הדין של הנאשם, באופן שתקופת מאסרו תרוצה מאחורי סורג ובריח, נוכח הגשת כתב האישום, חומרת העבירה המיוחסת לנאשם על פיו וביצועה לכאורה יום לאחר מתן גזר הדין בהליך שלפני.

6. בתגובתו הביע ב"כ הנאשם את התנגדותו לבקשה ובית המשפט הורה על קביעת הדיון בה, ליום 15.12.15.

7. בדיון בבקשה שהתקיים ביום 15.12.15 באו הצדדים לכלל הסכמה, כי עלפיה, יישא הנאשם את ששת חודשי המאסר שנגזרו עליו מאחורי סורג ובריח ובית המשפט הורה כאמור.

גדר המחלוקת נותרה באשר למועד תחילת ריצוי המאסר.

8. ב"כ הנאשם עתר לבית המשפט להורות מטעמי צדק, על מניין תקופת מאסרו של הנאשם, מהמועד בו אמור היה להתייצב לביצוע עבודות השירות מלכתחילה, 24.11.15. שכן ממילא גם באותה העת היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח. בנסיבות אלה גם אין בעיכוב הביצוע שניתן בעניינו כדי להועיל לו.

9. הממונה על עבודות השירות התנגד לעתירה זו. לדבריו, יש להורות על תחולת תקופת המאסר מיום מתן החלטת בית המשפט בדבר שינוי גזר הדין כמבוקש ומשמעות עתירת ב"כ הנאשם היא להפחית מתקופה זו ימי מעצרו של הנאשם, בגין הליך אחר.

דין

10. עניינו של סעיף 51 לחוק, הפסקה שיפוטית של עבודות שירות. הבקשה נסמכת על ס"ק (א2) שזוהי לשונו:

"הוגשנגדעובדהשירותכתבאישוםבשלעבירהאחרתלאחרשנגזרדינולנשיאתהמאסרבועבודתשירות, רשאי השופט או המותב שגזר את הדין, ובהעדרו - שופט או מותב אחר באותו בית משפט, לבקשת הממונה, ולאחר שנתן לנאשם אפשרות לטעון את טענותיו, להורות שעבודת השירות לא תחל אלא תופסק, והנידון יישא את עונשו או את תורת העונש בבית הסוהר, אם סבר בית המשפט על פיה עובדות הנטענות בכתב האישום כיהתחלת או המשך ביצוע עבודת השירות על ידי הנא

שם אינם הולמים עודנשיא השלעונשהמאסרבעבודתשירות, לנוכחהעיתוישלביצועהעבירה, מהותה, חומרתהונסיבותביצועה."

11. מלשון הסעיף עלה כי באות בגדרו שתי אפשרויות.

האחת, שטרם הוחל בביצוע עבודות השירות. באותן נסיבות ידרש בית המשפט להכריע, על פי תנאי הסעיף, האם יש מקום להורות, נוכח הגשת כתב האישום, שעבודת השירות לא תחל והנידון יישא את עונשו מאחורי סורג ובריח.

השניה, לאחר שהוחל בביצוע עבודות השירות. באותן נסיבות ידרש בית המשפט להכריע האם יש להורות על הפסקתן וריצוי יתרת תקופת העונש, מאחורי סורג ובריח.

12. עניינו של הנאשם בא בגדר האפשרות הראשונה שכן טרם החל בביצוע עבודות השירות. על כן אף לא עומדת לזכותו כל יתרה שיש להפחיתה מתקופת המאסר שנגזרה עליו ויהא עליו לרצות את מלוא תקופת המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב"כ הנאשם עותר לקבוע את מניין תקופת המאסר החל מהמועד שהיה קבוע מלכתחילה, לתחילת ביצוע עבודות השירות, 24.11.15 ולו מטעמי צדק. בהדגישו כי ממילא לא יכול היה הנאשם להתייצב לביצוע, מפאת היותו עצור. דא עקא כי כמפורט לעיל, נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ הנאשם ודחה את תחילת ביצוע עבודות השירות, מיום 24.11.15 ליום 10.1.16. משמע כי ביום שמיעת הבקשה, 15.11.15, עמד עיכוב הביצוע על כנו וטרם הגיע זמנו של הנאשם להתייצב לביצוע עבודות השירות.

אמנם במועד הדיון בבקשה, שהה הנאשם מאחורי סורג ובריח. ואולם מאחר ונעצר בגין הליך אחר, לבטח אין לנכות את ימי מעצרו, בהליך שלפני, באופן שיוביל להפחתת עונש המאסר שנגזר על הנאשם ולריצוי אך יתרה ממנו, חרף כך כי טרם החל בביצועו.

13. לאור סך כל האמור לעיל אני מורה כי החלטתי מיום 15.12.15 תעמוד על כנה ועונש המאסר של ששת החודשים שנגזרו על הנאשם, יימנה מאותו המועד.

ההחלטה תועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ו, 17 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

